

Baka Tünde

Szeged

Kedves Tünde!

Most megkezdem ezt a levelet, de a dátumok és az események kuszák bennem. Kérlek, ne haragudj érte. Nem tudom úgy rendbeszedni gondolataimat, mintha számítógépben lennének, hanem kavarnak bennem.

Pistát személyesen valamikor 1972 táján ismertem meg, ha igaz, ő írt nekem először Kincskereső szerkesztőként az Étvös Kollégiumi címre, és egy Kiss Benedek-interjút kért a lapjának, ami én meg is csináltam.

Ezzel párhuzamosan mint fiatal költők publikációkban és írószövetségi rendezvényeken is sokat együtt voltunk, látszott, hogy egy egyszerre induló, rokon vonásokat mutató nemzedék tagjai vagyunk Pista, Pinczési Jutka, Pass, Nagy Gazsi, Bari, én és többen mások. Kormos Pista volt ennek a rajzásnak az egyik központi embere. Ha Pista könyvét nem is Kormos szerkesztette, az 1976-os Baka-Nagy Gáspár-Pintér hármas bemutató est, melyet Kormos István vezetett be, mutatta ezt a közös erőt.

Baka Pista ezidőtájt a Veress Miklós szerkesztette Mozgó Világban nyilatkozott is erről, volt egy fiatal költőket együtt megszólaltató összeállítás, abban, s ott megnevezte költői törekvéseit és e törekvésekben társait.

Ezidőtájt valamikor 1972 és 1978 között a megalakuló Fiatal Írók József Attila körében is együtt dolgoztunk a vezetőségben. Pista Gazsi, Ördögh Szilveszter, Görömbei és mások. Harcoltunk, és munkánk végeztével egyszerre mondtunk le több év után, emlékszem nev szerint ajánlottunk magunk helyett új vezetőséget, Pista Zalánt, Nagy Gazsi Tóth Erzsit, én Lezsákot, Görömbei talán Aczél Gézát nevezve meg.

Azt mondanom sem kell, hogy a számtalan találkozás mellett számtalan levelet váltottunk és minden könyvünket egymásnak dedikálva megküldtük.

Pista engem kötött a Kincskeresőhöz, én pedig 1976-tól Pistát kötöttem a Forráshoz, ennek egyik, első, jelentős állomása az volt, amikor Baka Pistát szerepeltettem abban a névsorban,

, Görömbei Bandival közösen alakítottuk ki ezt a névsort, akik a Forrás fiatal írókat végigkérdező, nagy interjuszorozatába bekerültek.

Pista számára a Forrás és a mi írócsoportunk, melynek én voltam a titkára, akkor vált fontossá és szeretetté, amikor a Tiszatáj bajba került és az írócsoport is szétesett. Akkortól Pista a laphoz csatlakozott és hívásomra az itteni írócsoportba hivatalosan is átlépett. Azért van, hogy rendezvényeinken rendre itt volt, s ez a kapcsolat végig megmaradt.

Valóban Ujvidéken is voltunk együtt, mégpedig az Ujvidéki televízió meghívására, Tiszatáj műsor felvételén Baka, Pintér és Vörös László ha jól emlékszem, hármában. Hányban lehetett ez? Tizenöt éve? Ugy 1982 táján? Én a vajdasági írókkal akkor már évtizedes barátságban voltam, tehát igaz lehet Tolnai Ottó emlékezése, hogy akkor neki is és másoknak is /gondolom Végelnek, Sziveriéknak, Danyi Magdiéknak/ Pistát természetesen sorra bemutatam, együvé sodort bennünket a rendezvény egy napra.

Ottóval akkor tényleg szinte egésznap hármában voltunk, versemben írom, hogy a Duna utca lemezboltjait sorra jártuk, együtt ebédeltünk a Duna utcai sörözőben különleges apró tengeri halakat, s együtt vacsoráztunk a várban.

Még annyit, hogy Pistáról életében, sőt alkotói pályájának elején is többször írtam, még az egytizedes évek alatt, tehát 1975 táján, ha jól emlékszem, beszéltem kötetéről a rádió kritikusok fóruma c. műsorában, majd költészetéről és prózájáról is írtam vagy tizenöt évvel ezelőtt már, s ha igaz, a Tiszatájban, ezek az írások a Vadszeder utján esszékötetemben is részben ott vannak.

Családostul is többször meglátogattuk egymást, mindkét szegedi lakásokban többször jártunk, és Ti is ketten elvonatoztatok hozzánk ez azután volt, amikor a Tiszatájban Pista költészetéről hosszan szóltam, s e látogatással oly kedvesen ezt megköszöntétek.

Köszönet nem járt érte, kötelességemnek éreztem, a hozzám egyike legközelebb álló barát volt és persze, az is marad az időben.

Öllelek szeretettel,

1996.december 2-án

/Pintér Lajos/